

אור הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

אמור ■ י"ז אייר תשע"ג ■ 23

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ
שבת	י"ז	צ"ב	ק"א
ראשון	י"ח	צ"ג	ק"ב
שני	י"ט	צ"ד	ק"ג
שלישי	כ'	צ"ה	ק"ד
רביעי	כ"א	צ"ו	ק"ה
חמישי	כ"ב	צ"ז	ק"ו
שישי	כ"ג	צ"ח	ק"ז

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדרך היומי בליקו"מ

הלכות עבדים ב' - גריס ג'

א. על ידי שהאב דיקא מל אַת בְּנוֹ, על ידי זֶה בְּאֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא אֲתַעֵר לְעֵלָא, כִּי עַל יְדֵי זֶה גַם הוּא יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא אָבִינוּ הוּא מַעֲבִיר הָעֲרָלָה שֶׁהוּא הַשֶּׁקֶר מִכָּל הַבְּרִיאָה. (ב – ג)

ב. עֲכָשׁוּ אָנוּ צְרִיכִין שִׁיחֵיו כֹּל עֲבוּדְתָנוּ בְּבַחֲנֵית רְצוּא נְשׁוּב, דְּהֵינּוּ לְהַכְלִיל כֹּל הַבְּרִיאָה בְּקִדְּם הַבְּרִיאָה וְאִף עַל פִּי כֹן יִהְיֶה קִיּוּם הַבְּרִיאָה וְלֹא יִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כִּי ה' יִתְבָּרַךְ חָפֵץ בְּקִיּוּם הָעוֹלָם. וְעַל כֵּן עֲקֵר הָעֲבוּדָה לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת וּלְכַלֵּל שְׂמֵאל בְּיָמֵינוּ וְאִף עַל פִּי כֹן יִהְיֶה קִיּוּם לְהַשְׂמֵאל, וְיִהְיֶה נִכְלָל שְׂמֵאל בְּיָמֵינוּ. (ב – ה)

ג. צְדָקָה תִּצְלַח מִמְּנוֹת. הֵינּוּ שֶׁהִיא מִכְנַעַת סִטְרָא דְמוֹתָא, שֶׁהִיא הַסִּטְרָא אֲחֵרָא, שֶׁהִיא הַסְּמֵאָה הַנְּאֻחָזוֹת בְּאַחֵר הַבְּרִיאָה. וְנִכְלָל אַחֵר הַבְּרִיאָה בְּקִדְּם הַבְּרִיאָה בְּבַחֲנֵית כְּלוּ אֲחָד. (ב – ו)

ד. עַל יְדֵי סְפִירַת הָעֵמֶר נִכְלָל אַחֵר הַבְּרִיאָה בְּקִדְּם הַבְּרִיאָה וְנִכְלָל שְׂמֵאל בְּיָמֵינוּ. (ב – ח)

ה. עַל יְדֵי שְׁנִכְלָל אַחֵר הַבְּרִיאָה בְּבַחֲנֵית קִדְּם הַבְּרִיאָה, בְּבַחֲנֵית כְּלוּ אֲחָד כְּלוּ טוֹב, נִתְבַטְּלוּ כֹּל הַקְּלָלוֹת בְּשִׁרְשׁוֹ, וְנִמְשָׁכִין כֹּל הַבְּרִיכוֹת וְכֹל הַטּוֹבוֹת לְכַלֵּל הַבְּרִיאָה כְּלָה. (ב – י"ג)

ו. עֲקֵר קִדְּשֵׁת יִשְׂרָאֵל, הוּא שְׂמִירַת הַבְּרִיָּת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה רּוֹמְמֵנוּ מִכָּל לְשׁוֹן. (גריס א)

ז. מֵה שְׂצַדִּיקֵי אֲמֵת נוֹהֲגִין לְפַעֲמִים לְרַחֵק אֵיזָה אֲדָם בְּתַחֲלָה כֹּל זֶה הוּא בְּשָׁבִיל נְסִיוֹן לְטוֹבָתוֹ, כִּי <<<<

מעלת הלימוד

וְהִנֵּה יָמֵי הַשְּׁבוּעוֹת הַקְּדוּשִׁים מְמַשְׁמְשִׁין וּבָאִין, בְּעַל הַרְחֻמִּים יְחוּס עֲלֵינוּ שֶׁנִּזְכָּה לְגַמְרֵי יָמֵי הַסְּפִירָה בְּקִדְּשָׁה וּבִטְהָרָה שֶׁנִּזְכָּה עַל כָּל פְּנִים מֵעֵתָה לְהַכִּין עֲצָמֵנוּ כְּרֵאוּי לְקַבֵּל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּחָג הַקְּדוּשׁ הַזֶּה הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְאִם אִמְנָם עֲדָן צְרִיכִין לְשַׁבֵּר הַלֵּב עַל זֶה הַרְבֵּה וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל זֶה הַרְבֵּה, וּלְבַכּוֹת לְפָנָיו בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ כְּבוֹ הַבוּכָה לְפָנָיו אָבִינוּ שִׁיְקַרְבֵנוּ גַם כֹּן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים הַזּוֹכִים לְקַבֵּל הַתּוֹרָה בְּשְׁבוּעוֹת,

אִף עַל פִּי כֹן בְּיֹתֵר צְרִיכִין לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם, כִּי עֲקֵר הַפְּלִי לְקַבֵּל הַתּוֹרָה הוּא שְׂמֵחָה כְּמוֹ שְׂמֵבָר בְּהַתּוֹרָה וַיֹּאמֶר בְּעַז אֵל רוּת וְכו' (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן סה) עַל מֵאֵמֶר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה עֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעֲשׂוֹת מַחֹל לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא וְכו', בְּתוֹךְ כּוֹתְבֵי זֹאת נִזְכָּרְתִּי נְעִימוֹת הַתְּנוּצָצוֹת שֶׁבְּלִבִּי מִזֹּאת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְאֵינִי יוֹדֵעַ עוֹד מֵה לְכַתֵּב לָךְ מְרַב הַתְּשׁוּקָה שֶׁבְּלִבִּי כְּלָה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי וְכו'. כִּי שֵׁם מְדַבֵּר מֵהַתְּנוּצָצוֹת אֶלְקוֹת וּבִטּוֹל אֵל הָאִין סוֹף עַד שֶׁהִרְשִׁימוּ מֵאִיר לְהַדְעַת וּלְהַמְשִׁיךְ מִשֵּׁם הַתּוֹרָה עַל יְדֵי גִדּוֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁנַּעֲשִׂית כְּלֵי לְקַבֵּל הַתּוֹרָה, שֶׁכֵּל זֶה הוּא סוּךְ שְׁבוּעוֹת זְמַן תּוֹרָתֵנוּ, מֵה נֹאמֵר וּמֵה נִדְבַר אֲלֵמָלָא לֹא אֲתִיבֵן לְעֵלְמָא אֲלֵא לְמַשְׁמַע דָּא דִּי וְדִי וְהוּתֵר, וְכֹן בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה, בְּרוּךְ בְּעַל הַרְחֻמִּים הָעוֹשֶׂה חֲסִדִּים וְנִפְלְאִים בְּכָל דוֹר וְדוֹר.

(עלים לתרופה - מכתב ק"ל)

תורה ס"ה - ויאמר בועז אל רות

אין שום רע בעולם!

אולם כל המונחים והמושגים האלה הם רק עד הרגע שהאדם זוכה להבין שיש כאן בעולם הזה "בעל הבירה", שיש מנהיג שמנהיג את העולם בצדק וביושר, וכל מה שקורה עם האדם הכל רק לטובתו.

באותו רגע שהאדם זוכה לדעת ולהבין שכל כל מה שקורה איתו לטובתו, והכל רק מתוך אי-סוף רחמי השם יתברך עליו, מתוך אהבה אי-סופית אליו, אז וודאי שהאדם יהיה תמיד מלא שמחה.

תכלית הנצחי

אין רווח בעולם כרווח נצחי, אין הצלחה כהצלחה נצחית, כי גם אם יהיה לאדם טוב בימיו הקצרים עלי אדמות, גם אם יחיה בעושר ואושר, מה הם נחשבים, ואיזה ערך יש להם כלפי נצח?

על כן בשביל לזכות לטוב נצחי, שווה לזרוק ולבטל את כל שקר גשמיות העולם, ומי שיש לו הבנה והשגה אמיתית מהו נצח, אין ספק שישליך הכל... ולא יתייחס כלל לעולם הזה והבליו.

"בְּאֲמַת צְרִיךְ כֹּל אֲדָם לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּשָׁבִיל ה' יִתְבָּרַךְ וְלִסְתָּם עֵינָיו מִחִיזוֹ דְּהֵאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרֵי, דְּהֵינּוּ שִׁישְׁבֵר כֹּל הַתְּאֻוֹת לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי וַיִּקְבַּל עַל עֲצָמוֹ כֹּל הָעֲנוּיִים

ס"ק ד': הַתְּכַלִּית הוּא כְּלוּ טוֹב. כִּי אֲפִלוּ כֹּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִין וְהַרְעוֹת הָעוֹבְרִין עַל הָאָדָם, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אִם יִסְתַּכַּל עַל הַתְּכַלִּית, בְּוֹדֵאֵי אֵינֵם רְעוֹת כְּלָל, רַק טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת. כִּי בְּוֹדֵאֵי כֹּל הַיְסוּרִין בָּאִים כְּכֹנֶה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְטוֹבָתוֹ, אִם לְהַזְכִּירוֹ שִׁישׁוּב בְּתְשׁוּבָה, אִם לְמַרְק עֲוֹנוֹתָיו. וְאִם כֹּן הַיְסוּרִין הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי פְּנֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא בְּוֹדֵאֵי רַק לְטוֹבָה. נִמְצָא, שֶׁבְּכָל הַרְעוֹת וְהַיְסוּרִין שִׁישׁ לְאָדָם, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אִם יִסְתַּכַּל עַל הַתְּכַלִּית, הֵינּוּ פְּנֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא יִהְיֶה לוֹ יְסוּרִין כְּלָל. רַק אֲדַרְבָּא יִתְמַלֵּא שְׂמֵחָה, מְגִדֵּל רַב הַטּוֹבָה שִׁיִּסְתַּכַּל בְּתַכְלִית הַיְסוּרִין הַלְלוּ.

כִּי הַתְּכַלִּית הוּא כְּלוּ טוֹב כְּלוּ אֲחָד. וּבְאֲמַת אִין שׁוּם רַע בְּעוֹלָם, רַק כְּלוּ טוֹב. אִךְ עֲקֵר הַצֵּעַר שִׁישׁ לְאָדָם מֵהַיְסוּרִין שֶׁעוֹבְרִים עֲלָיו, חֶסֶד וְשְׁלוֹם. הוּא רַק מַחְמַת שְׁלוֹקָחוֹן מֵהָאָדָם הַדְּעַת, עַד שֶׁאִין יְכוּל לְהִסְתַּכַּל עַל הַתְּכַלִּית, שֶׁהוּא כְּלוּ טוֹב, וְאִזּוּ מְרַגֵּשׁ צֵעַר וּבָאֵב הַיְסוּרִין. כִּי כִּשְׁיֵשׁ לוֹ דְּעַת, וּמִסְתַּכַּל עַל הַתְּכַלִּית, אֵינּוּ מְרַגֵּשׁ כְּלָל הַצֵּעַר שֶׁל הַיְסוּרִין.

עולם הזה

העולם הזה הוא עולם השקר, שיש בו טוב ורע, אמת ושקר, צדק ופשע, רחמנות ואכזריות.

והסגופים בשביל ה' יתברך, כמו רבי עקיבא שסרקו את בשרו במסרקות של ברזל עד שיצתה נשמתו באחד. ואז דיקא יזכה להשיג אלקותו יתברך בתכלית ההשגה אשרי מי שזוכה לזה.

אבל אין כל אדם יכול לעמוד בזה לשבר הכל ולבטל עצמו מכל וכל. על כן חמל עלינו ה' יתברך ונתן לנו את תורתו שהיא עץ חיים למחזיקים בה וכו' ודרכיה דרכי נעם. הינו כי על ידי התורה זוכין להפיר אותו יתברך על ידי שיקים כל המצוות ויעסק בתורה כל ימיו. שאז יכול לזכות לחיים נצחיים אף על פי שלא שבר את כל התאוות בשלמות. 1.

התורה הקדושה

"ברחמי העצומים בשביל קיום העולם שתף מדת הרחמים במדת הדין שיתנהג העולם על ידי שניהם. דהינו שיתנהג ויתקיים העולם על ידי התורה הקדושה שפוללה משניהם מימין ושמאל מחסד ודין. כי התורה הקדושה היא כלה עצות קדושות בחינת תרנג"ג עטין דאורייתא. שעל ידי שזוכין לקיים את התורה לקיים כל מצוה ומצוה בפשיטות כפי דיניה כמו שקבלו רבותינו זכרונם לברכה, על ידי זה יכולים לזכות להמשיך על עצמו קדושה וטהרה, כמו שאומרים אשר קדשנו במצוותיו. שעל ידי זה זוכין להפיר אותו יתברך, אף על פי שלא זכה עדין לבחינת בטול בשלמות.

וגם על ידי קיום התורה והמצוות כפשוטן ממשיכין על עצמן קדושה וטהרה בכל פעם, על ידי כל מצוה ומצוה ועל ידי כל תבה ותבה מדבורי תורה ותפלה ויראת שמים. עד שזוכין על ידי זה לעלות מדרגא לדרגא, עד שיתעורר לבו לבטל עצמו לגמרי לגמרי לה' יתברך לסתם עיניו מחיזו דהאי עלמא לגמרי, עד שיזכה לבחינת הבטול הנזכרת לעיל בשלמות. 1.

דרכיה דרכי נועם

"התורה דרכיה דרכי נעם ולא הכביד על עלינו בשום מצוה, וכל המצוות קלים ונעימים לעשותן. והעסק הקל שבקלים מעסקי העולם הזה כבד יותר ונא בטרחה ויגיעה יותר מהמצוה הגדולה שבגדולות. כי מצות ציצית שהיא מהמצוות הגדולות קונים אותם בגדול אחד. וכן תפלין אין צריכין לעבר בימים ומדבריות למצאן רק קונים אותם בדמים מעטים. וכן שארי כל המצוות.

ההתרחקות היא תכלית ההתקרבות. כי אי אפשר לקרב לרחוקים כי אם על ידי שיעמדו בנסיון של התרחקות שעל ידי זה נכנע הרע שלהם. (ג - י"א) "ההתרחקות של הצדיק האמת זהו בחינת משפט, שמכלכל דבריו במשפט ויוצא איד לדבר עם כל אחד ואחד לקרב את זה ולרחק את זה, ועל ידי זה הוא בוחן ובודק ומנסה את אשר בלבבם אם הם באים להתקרב בלב שלם. וכשהם עומדים בנסיון ודוחקין עצמן להתקרב אף על פי שמרחקים אותם מאד, זהו בחינת בטישא, שמבטשין גופם על ידי זה ומשברין כל המניעות שיש להם מבחוץ ומבפנים, דהינו היסורין שיש להם מהמונעים מבחוץ שלא להתקרב להצדיק והיסורים שיש להם מבפנים מההתרחקות של הצדיק בעצמו וכשמשברים כל אלו המניעות והיסורים על ידי זה נכנע הרע שנאחז בהם. ועל ידי זה דיקא הם מתקרבים לה' יתברך באמת."

בקיץ בשנת תקס"ו בחדש סיון נפטר בנו הגדל שלמה אפרים זכרונם לברכה. ואז אחר פטירת הגדל הנ"ל כשבאנו אליו אז התחיל לדבר עמנו מענין תקון הנשמות מענין הבעל שדה, שיש שדה שגדלים בו נשמות וצריכין בעל השדה לתקנם, וזה שחוגר מתניו להיות בעל השדה יש עליו יסורים הרבה בלי שעור כמבאר בהתורה ויאמר בעז אל רות בלקוטי א' סימן ס"ה עין שם,

ומאז דבר הרבה מענין תקון הנשמות, ובפרט אחר שבא מלמברג בפרט בכניסתו לאומין, שכל כניסתו לשם ומה שבחר להסתלק שם וילפב שם הכל הנה מחמת זה בשביל תקון הנשמות הצריכים תקון מפמה מאות שנים. כי שם באומין נהרגו נפשות רבות בלי שעור, וכמה ילדים אלפים ורבות, שנהרגו קדם זמנן וכו', וכמוכן משיחותיו באומין, וקצתם נכתבו במקום אחר. (חיי מוהר"ן - קי"א)

וכמו שכתוב כי המצוה הזאת וכו' לא נפלאות הוא ממך ולא רחוקה הוא לא בשמים הוא לאמר וכו' ולא מעבר לים הוא וכו' כי קרוב אליך הדבר מאד וכו' :

וכמו ששמענו פעם אחת משיחותיו הקדושים, שאמר בפיו הקדוש בצחות מתיקות נעימות שיחתו הקדושה והנוראה מאד מאד עד אין סוף ואין תכלית, שהעבודה הגדולה שבגדולות בעבודת ה' יתברך קלה ביותר לעשות מעסק קטן שמטריחין עצמן בשביל פרנסה ועסקי העולם הזה. כי הלא אנו רואין כמה יגיעות יגע אדם בשביל לנסע על איזה יריד, שתכף במוצאי שבת צריך לטרוח ולחפש אחר עגלה ונחפז מאד לטען סחורתו על העגלה ביגיעה גדולה. ואחר כך צריך לנסע כל הלילה ולנוד שנה מעיניו. ומשבר כל גופו מחמת שצריך לישוב על עגלה טעונה ושאר טרחות ויגיעות פיוצא בהן פיזוע להעולם. ואחר כך צריך לעמוד כל היום על רגליו וכו' ובפרט בימות הקר העצום וכו'. וכל אלו היגיעות והטרחות הכבדות והקשות הוא מטריח עצמו על ספק. כי ספק אם ירויח איזה רווח קטן וספק אם יאבד ההוצאות פיזוע להעולם. נמצא שעל עסקי פרנסת העולם הזה מטריחין עצמן כל כך ביגיעות פאלה על ספק רווח קטן. והעבודה הגדולה שבגדולות היא התפלה, ואף על פי כן כשעומדין להתפלל מתפללין וגומרין התפלה. נמצא שעל ידי התורה הקדושה יכול כל אדם לזכות אל התכלית. 1.

צדיקים גדולים

"אבל יש צדיקים גדולים ונוראים מאד שהם מקדשים עצמם ביותר, ומבטלין עצמן לגמרי וסותמין עיניהם מחיזו דהאי עלמא לגמרי, עד שזוכין באמת לתכלית הבטול הנזכר לעיל בשלמות, וזוכין באמת לעלות בתחלת המחשבה, ולזכות לתכלית העליון ומשיגין מה שמשגיגין אשרי להם. וצדיקים פאלו נקראים חסידים בחינת איזהו חסיד המתחסד עם קונו. שעושים חסד עם קוניהם ומקדשין עצמן בקדושה יתרה, ומקבלין על עצמן כל היסורים והענויים קשים ומרים בשביל ה' יתברך מה שלא נצטוו על זה כלל. והם זוכים באמת לתכלית העליון וכו' כנזכר לעיל. כי בגדל כחם הם יכולים להתקיים על פי הנהגה הזאת. על כן זוכים באמת למה שזוכים אשרי להם. 1.

1. ליקוטי הלכות תפילת ערבית - ד'.

לעשות מתורות תפילות

אחד יחיד ומיוחד, היה הוה ויהיה, זכני ברחמיך הרבים לכלל באחדותך באמת, אנא מלא רחמים זכני ועזרני והושיעני שאזכה להתגבר בכל עז ותעצומות, לסגור ולסתום עיני מחיזו דהאי עלמא לגמרי, להעצים ולסגור עיני בחזקה מאד, לבלי להסתכל כלל על הבלי עולם הזה ותאוותיו. ואהיה בזה העולם כעור וסומא ממש, שלא יהיה לי שום ראייה והסתכלות והבטה בזה העולם כלל, רק אזכה לכוון את עיני ודעתי ושכלי להסתכל תמיד על התכלית האמתית תכלית הנצחי, עד שאזכה לידע ולהבין באמת טובך האמתית, ואזכה לדעת באמת שאין שום רע בעולם כלל, רק כולו טוב וחסד, ואתה מרבה להטיב עם כל בשר בכל עת ובכל שעה, כי כונתך לטובה תמיד, כי אתה חפץ לזכות אותנו להביאנו לתכלית האמתית לחיים נצחיים, ואזכה להיות מלא שמחה תמיד (ליקוטי תפילות ס"ה)

לחדד את השכל / על התורות הנלמדות בעמוד היומי

איך מכבים את צמאון הנפש?

תשובה משבוע שעבר: כל סיבת בריאת העולם היתה בשביל גילוי רחמי השי"ת. (תורה ס"ד - א')

חץ וקשת

חץ וקשת - סימן התגלות אור משיח

מנהג ישראל אשר התלמידים בני בי רב יורו בקשת ביום הזה. והנה שמעתי מאת כבוד אדוני מורי ורבי הרב הקדוש מהרמ"מ זצוק"ל הטעם הוא: כי בימי ר' שמעון לא נראתה הקשת, והנה ביום עלותו למרום עושין הסימן הזה עד כאן דבריו, והוא כעין ללמד בני יהודה קשת, ונ"ל על דרך דברי אדומ"ו, דהנה אמר ר' שמעון בן יוחאי לר' אלעזר בריה "ברי לא תצפי לרגלי דמשיחא עד דתתחזי קשתא בגוונין נהירין", - הוא סימן התגלות אור של מלך המשיח אשר יגלה האור כי טוב הגנוז, הנה ביום הזה אשר נכתב הספר הקדוש הזהר שהוא מהארת האור כי טוב, הגנוז מפי בוצינא קדישא, וזה מאיר לנו בגלות עד יתגלה בזכות זה משיח צדקנו יהי אור זה אורו של מלך המשיח, והסימן מסור בידינו בשעתא דתתחזי קשתא בגוונין נהורין, על כן ביום זה לסימן הטוב הלזה ויורו המורים בקשת. (בני יששכר - מאמרי חדש אייר - מאמר ג)

חץ וקשת - רמז לשפלות הצדיקים שע"ז פועלים בתפילתם

ונראה לומר טעם על מנהג הקשת. והענין הוא דידוע הקשת כל מה שמושך אותו למטה לארץ אזי ירוץ אחרי כן החץ למעלה ברום יותר, וכמו"כ הצדיקים כל מה שהם בשפלות יותר מיחדים יחודים גבוהים ורמים יותר ויותר ותפלתם עולה למעלה מעלה, ולכן נקרא היחודים קשת. והנה רש"י בעת הסתלקותו הי' מיחד יחוד גדול כזה מה שאין יכולים לעשותו וליוחד כ"א בהתבטלות היותר גדולה, שנעשה בטל ומבוטל כעפר ממש, וזה שכתוב באידרא "והאי מלין טמירן הוו בלבאי", היינו שלא הי' יכול לייחד יחוד כזה כ"א בעת פטירתו, ולכן ביום הלולא שלו עושין יו"ט, מה שאין עושין בהלולא של תנא אחר, לפי שזכינו בעת פטירתו שגילה סודות עליונות ויחוד גדול ונורא מה שלא הי' יכול ליחד בעודו בחיים חיותו. ועתה בעונותינו הרבים שאין לנו מי לייחד יחודים נצרך להגיע לרחמים ע"י התפלה, כמו שאמר הכתוב: ללמד בני יהודה קשת, פ' תפלה, ואיזהו תפלה, הנה כתובה על ספר הישר, על דרך שאמרו חז"ל: ספר הישר בתוה"ק, היינו כתרגום אונקלוס

"בחרבי ובקשתי - בצלותי ובבעותי", וכמו שכתבו ז"ל (ב"ב קכ"ג). חרבי זו תפלה קשתי זו בקשה, פ"י שיש ב' מיני תפלות, א' להכרית המקטרגים וזו נק' חרב, וב' תפלה לצורכו ונקרא קשת, ומקודם היו הצדיקים מגינים על הדור, ובהעדר הצדיקים צריך להשתדל בתפלות ובקשות.

(ישמח ישראל - בהר)

חץ וקשת -

רמז שהזמן מסוגל להמשיך פרנסה

בל"ג בעומר הזמן להמשיך פרנסה כמו בשביעי של פסח ע"י קריעת ים סוף, כמו שאמרו חז"ל "קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף". וזה הוא מנהג שלוקחין קשת ביום ל"ג בעומר, כי ל"ג עמ"ר עם קש"ת עולה ב' שמות אכתריאל אדיריור"ן הרמזוין בשירת הים ומספרן ח' שמות הראשונים מן ע"ב שמות של יוסע ויבא ויט' שעל ידם הי' קריעת ים סוף כנודע, רומז שהזמן בל"ג בעומר להמשיך פרנסה כמו בשביעי של פסח שעת קריעת ים סוף.

(עטרת ישועה על מועדים - ל"ג בעומר)

חץ וקשת -

להוציא את הניצוצות מהסטרא אחרא

על ידי שיורים היצים בל"ג בעומר, הופכים את הצ"ח קללות (הכתובות בפרשת בחוקות) לצ"ח ברכות, בבחינת "אז יפלה חץ כבדו" כי על ידי החיצים מוציאים את כל הניצוצות מהסטרא אחרא, שזה כוחם ועל ידי זה הם ממשיכים דינים וקללות רח"ל, וע"י החיצים מחזירים אותם לקדושה, ועל ידי זה הם הופכים לצ"ח ברכות, וכל זה בכח רש"י. וכל העבודה היא להוציא את החיצים מהסטרא אחרא כמבואר בתורה פ"ג ח"ב "על ידי תקון הברית שהיא קשת, יכול להוציא החיצים, שהיא התפלה, שהיא חי ברכון דצלותא שהם תלת ווין, בחינת חצים, ומקומם בברית". ולכן על ידי יריית החיצים אזי התפילה יכולה להתקבל, ואז אפשר לקבל גוף קדוש מגן עדן (כמבואר שם בתורה), ועל כן צריך לירות כמה שיותר היצים בל"ג בעומר. ו'חצים' גם כן גימטריא נחמן, ברמז לחיצים שרבינו הק' יורה כל הזמן בסטרא אחרא להכניעה ולהוציא ממנ את כל מה שבלעה.

(באר הנחל)

"הקשת" בגימטריה "רבן שמעון בן יוחאי" (ג"ל פנינים)

ל"ג בעומר -

גילוי הרחמים ומוחין דגדלות

והנה בהגלות נגלות השם הנזכר ביום ל"ג בעומר שהוא סוד אותיות המתחלפות שהוא יותר רחמים כנזכר אז פסקו מלמות.

(שער הכוונות - דרושי הפסח - דרוש י"ב)

ל"ג בעומר - ניתקן שבירת כלים ונמתקו דיני אלקים

לזה בבוא יום ל"ג בעומר אשר כבר עברו רוב ימי הספירה ורובו ככולו, וכאילו ניתקנו כל ימי הספירה ונרגשה הארת קדושת החג הבא, על כן פסקו אז מלמות וניתקן שבירת הכלים, ונמתקו דיני אלקים שהם הקטנות כידוע.

(אמרי נועם על מועדים - ל"ג בעומר)

ל"ג בעומר - נמשך רפואה למוח ולכל החולאים

הרי אשר ע"י ספירת העומר באים לבחינת תיקון מדת ענוה כי גם מיתת תלמידי ר"ע אשר נתהוה בין פסח לעצרת הי' מחמת שהיו מתנהגין בגאות ולא נהגו כבוד זה בזה בבחינת אנא אמלוך, וזאת היתה עד ל"ג בעומר, אולם מל"ג בעמר והלאה מתחילה להתנוצץ קדושת חג עצרת הבא עלינו, ואז פסקה מיתתם, כי עצר"ת בגימטריא: כת"ר חכמ"ה בינ"ה, ולזה הוא תיקון להמוחין והוא בבחינת חכמה וענוה כמ"ש החכמה תחי' בעלי'... ועל כן תיכף בל"ג בעמר שמתחיל התנוצצות חג השבועות נמשך רפואה על המוח, וממילא נמשך הרפואה על כל התתק"ג חולאים בסוד יחלצנו במגיננו מתחלואי תוצאו"ת [בפייט לשחרית ליום ב' דר"ה] כי העיקר הוא המוח. וזה שאיתא בספר יצירה המליך אות וא"ו בהרהור וברא בו אייר, רומז דבל"ג בעמר שהוא ח"י ימים לחדש אייר נמשך הרפואה על המוחין שהמה ג' חללים, וג' פעמים וא"ו עולה ח"י, והוא בהרהור ומחשבה.

(עטרת ישועה על התורה - פרשת אמור)

אור צדיקים ישמח

...בזה תבין מנהג ישראל תורה הוא להדליק נרות ומאורות ביום זה, לכבוד האור כי טוב שמתחיל להתנוצץ ביום זה היקר ל"ג בעומר, טו"ב ימים קודם מתן תורה, ולכבוד נשמת מאור התורה בוצינא קדישא אשר נתגלה ביום הזה, וביום הזה עלה לשמי מרומים והוא יומא דהילולא דיליה לאורו נסע ונלך, לכבוד ספרו הקדוש זוהר המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו, והוא מאיר לנו בגלותינו עד כי יבא משיח צדקנו דאתמר ביה ויאמר אלקים יה"י או"ר (בגימטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן) זה אורו של מלך המשיח יבא במהרה בימינו ויגלה לנו האור הגנוז, והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע, ותבין לפי זה אשר נתאמת לנו מאנשי אמת, אשר השמחה ביום הזה על ציון ר' שמעון בן יוחאי היא שלא כתבע דכתיב 'אור צדיקים ישמח'.

(בני יששכר - מאמרי חדש אייר - מאמר ג')

"פעם אחת דבר עמי ואמר כמתגעגע, איך לוקחין חב"צא כמו שהיה אצל רבי שמעון בן יוחאי וכיוצא,

ואני הייתי גם כן ותחב ראשי ביניהם וכו" (חיי מוהר"ן - רפ"ה)

ל"ג בעומר

בחצר מחוץ לציון הק', השמחה והחדווה וההלולא אין לשער ולהאריך כלל, שמחה כזו אין דגמתה, והכלי זמר מנגנין מיום ערב ל"ג בעומר בצהרים ועוד קודם, עד ליל אחר ל"ג בעומר בלי הפסק רגע, וכן הריקוד אינו נפסק אף רגע. ובפרט בעת ההדלקה על הגג אין לשער השמחה, ממש מי שלא ראה השמחה הזו, לא ראה שמחה וחיות מימיו.

מה נאמר ומה נדבר כדאי לכסוף ולהשתוקק ולהטריח כל ימיו, ולמסור נפשו לראות ולהשתתף בזה. מבפנים בכיות ותשובות והתעוררות, שאף ביום כיפור לא נשמע בשום מקום כזאת. ומבחוץ שמחות וחדוות ונגינות וזמירות וריקודין, שבשום חתונות ושמחות של מלכים לא נשמע ולא נראה כזאת, אשרינו מה טוב חלקנו כאשר זכינו לזה.

(ימי שמואל – פרק נ"ו)

ספירת הוד שבהוד

ונודע מ"ש האר"י הקדוש (בסידורו) מדת הוד הוא כנגד בורא רפואות, והיום שהוא מדת הוד שבהוד הוא בורא רפואות שבבורא רפואות, ופי' הענין כמו שכתבו המחקרים שטוב יותר היודע שאינו יודע, מאינו יודע שאינו יודע. כי היודע שהוא חולה רוצה לומר דורש על כל פנים מזור וארוכה ומרפא לתחלואיו, ולזה עצמו צריך רפואה, וזהו בורא רפואות שבבורא רפואות, שבורא לו רפואה שידע שנצרך להרפואה.

(ישמח ישראל – בהר)

לקוטי מוהר"ן

תורה ס"ה - ויאמר בועז אל רות

בְּשֹׁאֲדָם עֹבֵד וּמִתְפַּלֵּל אִזּוּ הוּא מְלַקֵּט פְּרָחִים וְשׁוֹשְׁנִים נְאֻמִּים. בְּאֲדָם הַהוֹלֵךְ בַּשָּׂדֶה וּמְלַקֵּט שׁוֹשְׁנִים וּפְרָחִים נְאֻמִּים וְעוֹשֶׂה מֵהֶם אֲגוּדוֹת יְפוֹת וְנֹאוֹת, כִּךְ הוּא הוֹלֵךְ בַּתְּפֵלָה מֵאוֹת לְאוֹת וּמַחְבֵּר אוֹתוֹת לְתִיבָה (מִילָה) וְתִיבָה לְתִיבָה, וְיָמֵי יִפְאָר גְּדֹל פְּאָר הַלְקוּטִים וְהַקְּבוּצִים שְׂאֲדָם מְלַקֵּט וּמְקַבֵּץ בְּדַבְּרוֹ הַתְּפֵלָה.

מִחֲמַמִּים נִפְלְאִים לֹא נִרְאָה כְּזֹאת, הַכָּלָל עֵס אִיז אַ עֲנִיָּן נִפְלֵא, מְעַשֵּׂי רַבֵּי שְׁמֵעוֹן. וְאֲנֹכִי תִהְיֶה לְאֵל זְכִיתִי לְעַמֵּד אֶצֶל הַצִּיּוֹן מִמֶּשׁ וְאִמְרַתִּי הַתְּפֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹנוּ שְׁנִיתִסְדָּה עַל תִּקְוָה קְדוּשָׁתוֹ. וְנִשְׁאֲתִי עֵינֵי לְמִרוֹם וְנִתְתִּי שָׁבַח וְהוֹדִיָּה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֲשֶׁר אִישׁ כְּעַרְכִּי יִזְכֶּה לְעַמֵּד בְּיוֹם הַזֶּה עַל צִיּוֹן שְׁלוֹ הַקְּדוּשָׁה. וּפְרַשְׁתִּי שִׁיחֵי מְקִירוֹת לְבִי, וְזָכַרְתִּי כָּל הַנְּפִשׁוֹת הַנִּרְשָׁמִים אֶצְלִי וְאַחַר כֵּךְ רִקְדָתִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַרְבֵּה בְּשִׂמְחַת לְבָבִי. עַד שְׁמִתְוָךְ הַרְקִידָה יִשְׁבַּחְתִּי עֲצָמֵי עַל הַחֲמוּר לַחֲזָרָה. וְגַם זִוְגָתִי תַחֲיָה הִיְתָה עִמִּי. וְתִהְיֶה לְאֵל בְּאֵנוּ לְבִיתִי לְשָׁלוֹם בְּלִי שׁוֹם מְכַשׁוֹל רַק עֲנֵף וְיַגֵּעַ. ה' יִחַזַּק אֶת כַּחֲנוּ אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְבֹא לְעִיר הַקְּדוֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ כְּאֲשֶׁר עִם לְבָבֵנו...

וְיִתֵּר מִזֶּה לְבִי מְלֵא מִלִּים בְּזֶה אֵךְ אִי אֶפְשֶׁר לְהוֹצִיא מִכֶּחַ אֵל הַפֶּעַל. בְּנֵי שִׁיחֵי אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ שִׁזְכִּינוּ לַחֲסוֹת בְּצֵל כְּנָפָיו שֶׁל כְּבוֹד אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְנוּ הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה זָכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ כְּבוֹד אֲדוֹנֵי אֲבֵי וּמוֹרֵי וְרַבֵּי זֵלֶלֶה"ה אֲשֶׁר הִכְנִיס לָנוּ דַעַת עַל כָּל פְּנִים לְמַה לְכַסֵּף. וְהַשְׂאִירוֹ אַחֲרֵיהֶם בְּרָכָה כָּל הָאוֹצְרוֹת שְׁלֹנוּ... הַהֲדַלְקָה פֶּה הִיָּה אֶצֶל בֵּית הַכְּנֶסֶת שֶׁל כְּבוֹד הָאֲרִ"י זָכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְהַהֲדַלְקָה נִרְאִית עַד הַמִּירוֹן, וְתִהְיֶה לְאֵל רִקְדָנוּ הַרְבֵּה בְּתוֹךְ שִׁטְף הַנְּשָׂם וְאַחַר כֵּךְ בְּבִית הַכְּנֶסֶת וְהַכֵּל בְּאַהֲבָה וּבְחֶבְדָּה.

(עלים לתרופה – מכתבי ר' יצחק בן מוהרני"ת)

אין ערך להתעוררות של ל"ג בעומר במירון

בפנים אצל הציון הק' כבר בימים אחרונים שלפני ל"ג בעומר, ההתעוררות כל כך גדול ורב בלי שיעור וערך, וכבר מלא אנשים עוסקים בתפילה ופרישת שיחה והתבודדות ותשובה, ובפרט בערב ל"ג בעומר, מי היהלל מי ימלל מי יפאר, גודל הבושה וההרהור תשובה וההתעוררות, של כל מי שנכנס לפנים אצל הציון הק'.

ובפרט בעת שמביאים הספר תורה, ממש אין התעוררות בעולם, ובושה שבושים עצמם על שרחוקים מהשם ית', ואהבה עד שבוכים מחמת אהבה ותשובה, והדמעות נוזלים מעצמם. אפילו בערב יום כיפור בעת כל נדרי ונעילה, אין ערך להתעוררות שבערב ל"ג בעומר ובל"ג בעומר במירון. וממש מי שלא ראה זאת לא ראה התעוררות מימיו.

ובפרט כשמגיע תפלת המנחה של ערב ל"ג בעומר, אז אנחנו חסידי ברסלב מתפללים מנחה, בניגון של המנחה של ערב ראש השנה באומן, ובהתעוררות כזה, וכל אחד מלא תשובה והתעוררות ודמעות, ואח"כ תפילת מעריב וספירת העומר אין לשער ולהאריך כלל ההתעוררות והשמחה וכו'.

והקולות והתפילות אינם פוסקים באלו הימים והלילות אף רגע, וכל הזמן הזה

ומרוב החיות והתשוקה שהיה לי בשם לא הרגשתי מה שנעשה עמי כלל. וכל אשר מצא ידי לעשות עשיתי. כי הזכרתי בכל פעם בחסדי ה' ואמרתי ללבי היכן אנכי. אשר אנכי פערפי זכיתי לבוא עד כה. לומר התפלה הנוראה של רבי שמעון בן יוחאי על קברו הקדוש. ושבכתי שיחי הרבה מקירות לבי על ציון שלו הקדוש. ונתתי שבח והודיה להשם יתברך בכל עת אשר זכיתי להיות בגורל של הנחל נובע מקור חכמה זכר צדיק וקדוש לברכה ותלמידו הקדוש אשר בלחם זכיתי לטעם טעם קדשת המקום הזה. והייתי מלא שמחה.

(ר' יצחק בן מוהרני"ת)

ממש בלתי נפשי בנועם הדבר הזה

אתמול לפנות ערב תהלה לאל באתי מהלולא קדישא, בני שיחיו מה אוכל לשער לכם גדל יקרת הדבר הזה, אברך בכל לבי להשם יתברך אשר עד כה עזרני, סי איז א פיינע חתנה מען מעג פארין (זה חתונה נפלאה, שווה לנסוע) מארבע פינות העולם לראות הענין הזה, וגדל תקף האמונה קדושה שיש לכל אחינו בני ישראל שיחיו בזה, באים אנשים מקצה ארצות וגם משערקסיע היו כמה אנשים מכבדים, ומפזרים הון רב, ואינם בוכים כלל רק שמחים כל הלילה, ותכף בבקר נוסעים לדרךם.

וגדל המניעות שהיה היום פה על ענין הנסיעה הזה לא היה כזאת מעולם, פי ירד הגשם שני ימים רצופים יום ד' ויום ה', וכל תושבי הארץ פה אינם בזכרם שהיה בעת הזה גשמים כאלו, וכל אנשי העיר הזאת לא נסעו עד יום ל"ג בעומר בבקר פי על הלילה לא היה באפשרי לבוא לשם, פי כל הבתים שיש בשם משכרים לגבירים מפרסמים שבאים מארצות אחרים משנה לשנה, והמדרש מלא מפה אל פה, רק בכל שנה פאשר החמה זורחת כל אנשי צפת עומדים החוצה על הגגות ובתוך החצר ועושים לעצמם סכות ארעי, וכמהיום זאת הנ"ל בלתי אפשרי לסבת הגשמים באין מעצור, ועשו פה הדלקה גדולה, אך ביום ל"ג בעומר בבקר השכם בתוך השטף גשם התחילו אנשי פה לנסע לשם. מה אמר לכם. לא האמנתי כי יספר לי אם לא ראיתי בעיני. נסעו אנשים ונשים וטף גם יונקי שדים. והגשם שטף אותם, וכל הדרך היה מלא שמחה לגדל חביבות הדבר הזה, והיה מקום לכנס לתוך המדרש. ומקדם אמר כל אחד כל מה שבלבו ושבכו הרבה דמעות מקירות לבם:

ואחר כך בעזרת השם יתברך גדלה השמחה עד לשמים קלינעט ופאק. וכלם פניהם מזמרים נגונים נפלאים. והילדים מתגלחים שקורין פה חאלאקין. והענין הזה הוא דבר נפלא, פי יש להם שירים לזה ומרקדים עם הילדים בתנועות נפלאים. ממש בלתי נפשי בנועם הדבר הזה, והילדים דפה המה